

TAHRA

kesin bir keskinlikle
kırılıyor elindeki çubuk
çubukta doğanın seyri
çat diye bir ses
iki elde iki cümle
kırılmak da gönül işi değil mi

düzgün yüzeylerde
pürüzsüz politik lakırdılar
sevecen bir ömrü kısalta kısalta
üzüme durmuş
söküp atılacak tüm rahatsızlıklar
konuşulmuş sesler kalacak
alınmak da gönül işi değil mi

çubuk dedimse önce sevgi
çat diye bir ses
iki elde iki
dert geceler boyu sürmez ki
politik patikalar yol boyu
sevinmek de gönül işi değil mi